

CARLES SALVADOR

Plàstic

POESIES

PÒRTIC DE JOSEP M. BAYARRI
EX-LIBRIS DE FERRAN PUIG

dorC/134

Preu: Una Peseta

CARLES SALVADOR

PLASTIC

POESIES

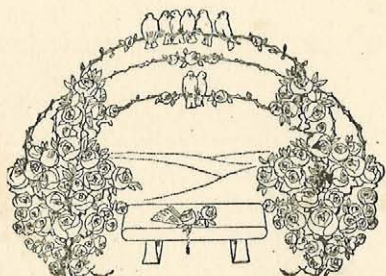
Diputació de Josep III

Caixa de Ferradura

CARLES SALVADOR

PLÁSTIC

POESIES

Portic de Josep M. Bayarri

Ex-libris de Ferran Puig

CARLES ALVADOR

PLÁSTIC

PLÁSTIC

POESIES

EDITAT I EDITAT I EDITAT I
EDITAT I EDITAT I EDITAT I

EDITAT I EDITAT I EDITAT I
EDITAT I EDITAT I EDITAT I

PLÀSTIC

ES PROPIETAT DE L'AUTOR
DRETS RESERVATS

CARLES ALVADOR

PLÁSTIC

POESÍES

PORTIC DE JOSEP M. BAYARRI

EX-LIBRIS DE FERRAN PUIG

Portic de Josep M.ª Bayarri

Amic: Dels armetllers
 en flor que has evocat
 m' envies el plaer
 perfumat
 en ton faust comentari...
 i en ta prosa aromava el Maestrat
 com excels herbolari
 a la Ciutat
 baixat!

Carles amic:
 com tú dins ta brillant pedagogia,
 entre armetllers estic
 i en sé de ta floral epifanía
 i el propi cor m' és fraternal testic
 de la sinceritat de ta poesia
 que m' ha vingut per l' amorosa via
 per on jo la esperava cada nit, cada dia.

Solitari:
 lirífic herbolari
 que lliges pels bancals
 i els armetllers florits
 els llibres amicals
 de tons germans poetes a la Ciutat junyts...
 en el primitivisme de ta pedagogia
 recordes els jardins d' Academo, gloriosos;

ien mig d'eixos paisatjes de la Patria flairo-
 aristofelitzant vas ta pròpia poesia (sos
 i a la Ciutat la envies en el amor del dia.

Amic-germà:
 compartim-se el raïm, l' aigua i el pa.

La ma!

Mirant l' atzur

Recolzat allà a la riba
d' a on hom esguarda 'l mar
t' he vist passar tota núa
per l' atzur de nostre cel.

Vogaves alta, molt alta
amb clars i oscurs per el sol
i ta silueta nacre
poc a poc es va desfer.

Ol núgola, i dona, i boira
tot en l' hora d' un minut
d' un capvespre de l' estiu.

Quí pogués tornar-te marbre
i tenirte al seu jardí
com un ídol oriental.

Sensació de la llum

A Juli Sales

Al cristall del meu balcó
per un bes baixa la lluna
cada nit. Si estic de vetlla
reb-lo prest; i me importuna
si dorc ja, fins despertar-me.

- Ella és tan amorosida
que d' argent ompli ma cambra
—que no mai está dormida

puix recita cada nit
versos meus, veladament,
(lleu ressó de ma veu ténue)
dolçament i tendrament.

I els esprits, els gnoms minaires
amb capells de vermelló,
cada nit venen per dur-se 'n
el metal de l' argentó.

I s' enriuen i fan gresca,
forts sorolls, sarabastall...

...fins que la lluna prudent
se retira del cristall.

En la nit, encara

Si sobtadament desperto
sé que 'm guarda un paradís:

la velada llum eléctrica
que s' escola fins el llit;

el pantaix del cronometre
—possessió dels esperits;—

de la Guarda l' Angel cándid
desvetllat tota la nit;

les imatges estampades
de Francesc el sant d' Assís

i la Verge amparadora
de València—bell jardí;

la nuesa clauificada
en la creu, de Jesucrist;

la bombolla sabonosa
d' un bes tendre del meu fill,

—que naixcuda en la ferida
dels meus llabis, creix sans fi;—

i la esposa que m' esguarda
fent-me ofrena d' un somris.

* * *

Si sobtadament desperto
sé que 'm guarda un paradís

car mon somni es mel d' abella
i el meu viure cel tranquil.

Rilmes interiors

I

Passá front a mi del braç del seu home
Somrí joiosa i felç.
Quedí pensatiu i nafrat...

Pot ésser possible
que vixca la Vida que 'n mi va morir?

Amor fa el miracle
grandios i esplendent d' aquest espectacle.

II

La lluna está enamorada.
De quí ho está?
Del sol que la llum daurada
donant-li va?
La lluna está enamorada.
De tú ho está!
La lluna no és consolada...
Quant que 't voldrá!

Quan mor l' Hivern

Els dies fan creixença.
El Sol té més caliu.
L' Hivern fa devallada
i en flor és l' armetller.
La rossa Primavera
prepara son vestit:
la flor de l' argilaga
comença a ser capoll;

la font raja més plena;
la neu s' ha regalat.

* * *

Finada la lectura
del contes de Perrault.
La llibreria s' obri
i Homer ens oferix
en rimes clarianes
llegendes de la 'vior.

* * *

El cor s' ompli d' estrofes
—beneit el nostre cor—
Hom sent goig de la Vida
perque, ara, mor l' Hivern.

Don Joan a son cor envellit

Cor,
qué eres avuí?
Eres nevera
o eres d' un forn el caliu?
Eres nevera
per a l' amor material?
Eres d' un forn el caliu
tot foc-amor encolgat?
Eres, sent carn, esperit?
Fes confessió,
cor!
Qué eres avuí?
Ixten, ol cor;
ixten del pit.

Trenca la tanca que 't guarda;
mostra 't roent o gelat.

* * *

Fores ha temps una brasa
que 'm socarrava tot l' ésser.
Res amainava ton foc.

Era ta vida la Vida en amor.

Cor!

Temps era temps que
fores joïos en amor virginal.
Temps era temp que una bella,
santa madona en ton fons va regnar.

Vui...

Cor!

Déus ésser brasa encolgada entre cendres
car sent nevera

fores la mort d' ma Vida;

fores nevera

i t' arrancara del pit,

sagnadament,

per a llançar-te al forn al

cerebral

on va fonent-se ma vida

en olocaust de la Vida.

No eres nevera d' amor, veritat?

Deus ésser forn en caliu encolgat.

.....
Quina será la madona

reconsagrada

que ha de tornar-te a avivar?

O! Presentida,

la delerada

que hai de adorar!

Sensació de la paradoxa

Dam les mans, ol bella amiga:
 dam les mans i voltarem
 fins a caure els dos alhora
 marejats en el herbei.
 Posa el cos recte i arrere,
 ben juntets els nostres peus;
 fit a fit mira 'm la cara
 i voltem i més voltem.

.....
 Sembla que sigam al centre
 d' una esfera de cristall
 grissa i blava i verda i roja
 que amb follia va voltant.
 Sembla que sigam en l' aire
 trets del temps i de l' espai;
 anegats en bogeries
 sense massa gravitant.

.....
 I hem caigut sentats a terra
 comportats pel marejol.
 Per davant la nostra vista
 passa raude tot el món.
 Les muntanyes i les cases
 i l' arbreda han fet un tomb.
 Res va dret ni en equilibri;
 tot rodant va a l' exterior.

.....
 Dam les mans, ol bella amiga,
 que 'l mareig ja ens ha passat
 i hem vist com el món voltava

al entorn del nostre esguard
 quan nosaltres feiem voltes
 i més voltes marejats.
 I ésta és la sensació
 de l' enginy paradoxal.

Eròliques

I

Les gallines picotegen al bancal
 invisibles aliments.
 Mare-Lloca, cloquejant-los,
 va seguida dels pollets.
 Pare-Gall, que soldaneja amorosívol,
 llança un cant, fort, estrident.
 Dintre un clot unes polletes
 se revolquen sobre el fem
 embrutant-se los plomatges virolats.
 Pare-Gall se posa atent
 a una folla gallineta
 que s' atança vora ell...

II

Dorm el camp la migdiada
 sota el sol tot resplendent.
 Les cigales ric-ric- regen
 el metall dels seus xisclets.
 Rossinyols desde l' arbreda
 fan refils tan sorprenents

que les notes son esferes
de cristall i son d' argent,
Al camí naix una cobla
sensual d' un carreter...

CADA VOLTA QUE TE MIRE
CADA VOLTA M' HAS MIRAT;
SI TÚ TENS ALGO QUE DIR-ME
JO TINC MOLT QUE CONTESTAR

III

Dels cinglaxos a la rambla
devallant va el pastoret;
la ramada
fa pastura en el herbei.
El cabriu saltironeja
pel rocam, arreu-arreu
i gaudix de la pinella
l' ombra fresca i benvolent.
Sona argent de flaviol
i respón un cant encés
d' amoroses esperances
platxerioses, cor-prenents.
La pastora que cantava
sorrisenta s' apareix
sota un pí, vora una font
d' aigua clara i riolent.
Mentre els nuvis se confessen
juraments
dos cegalles que se tossen
an un arc barroc i vell.

Novensament

Vora tú m' hai vist al camp
tota sola i cor-punyida
quan els dos feiem berema
sota el sol del clar migdia.

Tú 'm trobaves luxuriosa
baix la falda clara i típica;
tú 'm trobaves agredolça
com la planta de la vinya.

Tú 'm miraves abrandat
de passió i de temoría
perque al mig del camp estavem
sols, tots dos en companyia.

I per xo res me digueres
de fruïr amorosívola,
l' hora ardenta, sensual
del migdia...

Pero jo,—car espos meul—
novensana amorosida,
era sola, tota sola
vora tú...

...i el cor punyia 's!

Al poeta Bayarri

Biblioteca

S' estova la terra. La neu
 s' ha fus. Els barrancs s' enjoiellen
 de músiques clares.
 L' esprit s' enlluerna pel sol;
 hi ha un vol a l' atzur de blanques colomes.
 Les flors armetlleres blanquejen
 les branques dels arbres.
 L' oxígen rebusca els racons
 dels pulmons.
 Un llibre a les mans
 copsat de Pinazo.
 Lectura...
 Lectura que abasta l' esprit
 que sent per la patria l' amor infinida.
 Lectura fins hores migdiés
 descans de treball,
 reforç d' aliments...

El llibre s' acaba.
 La pau del esprit es completa.
 La pátria València se sent més robusta
 per l' art de Pinazo.

* * *

Al crític poeta Bayarri, mercés,
 que el llibre «Pinazo» és curull de bondats.

Barraques

Aneu-vosen, vosaltres,
 les típiques barraques
 de l'horta lluminosa
 gentil i esmeragdina.

Deixeu que en vostre lloc
 aixequen els paletes
 les cases llauradores
 mester dels temps moderns.

Aneu-vos-en, barraques,
 vosaltres que sou filles
 d'un viure primitiu,

i resten vostres línies
 solsment en l'Art pictórica
 per ésser un record.

Esmeralda

Verge santa!
 Verge Vida de ma vidal
 Verge dels Desamparats!
 Enjamai no permetau
 que València, nostra Mare, vostra filla
 no' s llibere.
 Feu-la lliure i gloriosa;
 feula digna de l' amor de la vostra Caritat.

Es València bandejada pels germans
 castellans;
 feta llaga pels seus fills els valencians;
 Pàtria esclava per els propis i els estranys.
 Odi sant! Odi sant contra els tirans!

* * *

Verge Mare!
 Verge dels Desamparats!
 En una hora miraclosa
 mai vixcuda; en una hora somniada
 i esperada i delerada;
 en una hora que seria nostra eterna redempció,
 en una hora que seria un bell esclat de forta
 Vos, podríeu, Verge santa, (amor
 lliberar València esclava
 dels tirans els seus mals fills, els mals ger-
 transformar-la, Vos, podríeu, (mans;
 de irredenta,
 en la més franca nació.

* * *

Es la llengua valenciana l' oblidada,
 negligida,
 perseguida i bandejada
 pels tirans.
 Embrutada
 de blasfemia i turpiloqui;
 denigrada
 per els propis valencians.
 Odi sant contra aquells que la venen menys-
 (preant.

Verge Vida de dolçor!
 Mare dels Desamparats!
 Era mel la nostra llengua
 i era plena de tendrors;
 cada mot una floreta, cada frase un ram de flors.
 De la llengua valenciana es regalava la dolçor.
 Mes avui la pobra llengua
 l' ha embrutida el pecador.
 La blasfèmia l' ha ferida.
 Odi sant al blasrador!
 Si no fina la blasfemia nostra llengua mori-
 contra el cel res d'este món perdurarà. (rá:
 Vos, Mareta; Vos que sou Reina d' Amor,
 per amor a nostra llengua que era mel
 ampareu-la i arranqueu-li
 turpiloquis i blasfèmies
 perquè siga per a sempre dolça i bella,
 tota plena de puresa i de tendrors.
 Vos que sou divina Mare del Senyor Totpo-
 Vos podeu fer el miracle salvador. (derós,

* * *

Verge santa!
 Verge Vida de ma vida!
 Verge dels Desamparats!
 Del meu cor surten les flames
 que s' eleven gegantines vers el cel.
 Son producte d' una pira
 formidable i passional.
 Es un foc immaterial.
 Un desig és i una Amor.
 Un desig és per les pàtries llibertats.
 Una amor és per la llengua valenciana.
 I és un Tot.
 És un Tot que fa roent el fanc del cor.
 Il-lusions i Voluntat,
 Pensament i Activitat.
 Ditxa i Gloria, Vida i Mort
 ationen cada día la foguera del meu cor.

Verge santa!
 Verge dels Desamparats!
 Enjamai no permetau que el sacrifici siga
 Vos podeu fer un miracle, (en va.
 espectacle
 de la vostra inacabable Caritat.
 Feu lliberta nostra Pàtria Valenciana,
 Feu-la!
 Feu gloriosa, feu-la pura nostra llengua.
 Feu-la!
 Allavores estes flames que 'm socarren
 minvaran
 i del cor ales gegantes naixeran
 que, potentes, impossibles
 de poder-les fer abatre

vers el cel remuntaran
 l' esmeragda, l' Esperança,
 que és la joia valiosa que s' ha fet
 dintre el meu cor
 per a ofrena a la corona de Regina
 que vos fem els valencians.

Salve, Mare,
 Verge dels Desamparats!

Dilatana

La font d' En Segures
té l' aigua que 'm dona la vida.

Qué fresca, qué bona,
qué final

Quan ómplic el got
el vidre es corpren per la limfa.

Quan vaig al bancal i
retorne a la vila

la esposa a la porta de casa
me espera i amb una somrisa

m' ofrena un pitxer d' aigua fresca
que 'm bec deseguida.

Quan vaig de faena a l' horteta
m' emporte panxuda botija

i a voltes, com bec en deliri
me cau entre coll i camisa

esta aigua que al pit me s' escorre
donant-me frescors i delícies.

Quan prenc la berena els diumenges
m' en duc la familia,

m' atanse a la font d' En Segures,
m' estic tot el dia

i bec l' aigua fresca
que és glória, que és vida...

...puix sembla millor a l' ullal
aquesta aigua fina.

Tronada d' estiu

Llíu magestàtic el sol
sota l' atzur celistia.

.....

Vers el poblat
baixa amb el vent una gran nugolada.
Cendres cobrixen el cel;
mou-se furienta ventada.

Llampecs i trons...

Corre la gent bo i tement la tronada.
Sols unes gotes molt grosses primer,
i és poc després, fortament, la ruixada.

L' aigua als carrers passa térbola, roja,
tal com si fos barrancada.

Quasi ha parat i plovisna.
S' ha endut el vent la tronada...

.....

Llíu magestàtic el sol
sota l' atzur celestia.
Teules, carrers i muntanyes i l' horta
plenes son ja d' alegria.

Elogi vilatà

Quan baixi a Ciutat
 m' asente al capvespre a un café
 per veure passar pel carré
 la massa inharmónica
 de gent que va i ve.

Les hores les deixi volar.
 I mentres recorde els camins
 dels boscos de pins
 que son isolats, lluny de Vila,
 del cor se 'm despren un esquinç,

On va aquesta gent que ha passat
 bronzint xarramecs abundó
 depresa i sens tindre temó
 dels autos que atronen la rua
 fent nova, sinistra cançó?

A Vila, i en ser capvespral,
 no hi han més sorolls per sentí
 que 'l pas tot calmós d' un veí,
 l' amiga campana que dringa
 i el cant de proper teuladí.

Ciutat és un centre de llums,
 de música folla, estrident,
 de vidres, metalls, d' insistent
 anar i tornar, de flastómies,
 rialles, de viure en turment.

Al poble, la vida s' escola
 tranquila, sens nafres ni planys;
 és senda allunyada d' afanys;
 la eterna, calmosa carreta
 que porta i s' endu nostres anys...

—
 Quan baixes a Ciutat
 m' asente al capvespre a un café
 per veure passar pel carré
 la massa de gent que un equivoc
 fa creure que viu en el be.

Un altre elogi vilatà
A Ferran Duig

No 'm cal, no, trescar muntanyes
per buscar soliu a cova
on, com Lull al puig de Randa,
fer les hores meditants;
ni vestir l' aspra estamena,
ni calçar l' ampla sandàlia,
ni la corda al cos cenyir-me
ni esguardar les nits astrals.

Cal-me estar-per fer la vida
solitaria i perfumada
de labors intel·lectives—
on apleguen els afanys
dels més savis i filòsofs
que plantegen els problemes
o els resolen segons lògica
dels hel·lénics elevats.

Es-me prou l' estreta cambra,
la morena llibreria
i el carrer que no 's transita
i el quietisme del poblat.

Amarar-me de lectura;
recollir-me en meditar.

Fer la glosa cotidiana
pertinent i espiritual.

No 'm cal no, jaure a una balma
 fent la vida d' eremita
 —barba-llarg i front a un crani
 somrient i ironitzant;—
 que m' és prou la deu que raja
 dels ullals de teories
 —llibres àmfores de Grécia—
 en ma taula de treball.

Estances

I

O! Madona Saviduria
 —desdenyosa' cruel i altiva
 per a mi, tant com sou mel-líflua;—
 entregar-me vulgueu la mirra
 prepotent de la Metafísica,
 i anegar-me en vostra clarícia.

I, eternament,
 que els meus llibres d' eterna vida,
 honestament
 nats humils, facen llur florida,

II

No sé qui dels set me vigila
 —d' aquells que Solon és primícia—
 ulls-clavats en ma eixuta vida
 de romer d' erma romería,
 tot buscant delerós l' Amiga
 que no trob: Na Filosofia.

I cada jorn
 de bell-nou reprenc la partida
 i en el sojorn
 mou-me forta Amor i infinida.

III

Car pel món vaig en glotonía
 d' haure-vos nua i seriníssima,
 be podríeu, meditativa,
 fer-me ofrena de la mel-líflua

influència vostra, pia
 rectitut per la meua vida.
 O! dolça mort
 si fos mort en vostra harmonia.
 O! desconort
 si la mort me fora elegia.

Compte

Et qu'on se souvienne
 De ce que j'ai dit
 En ce temps-là, que
 C'est un péché, de
 Ne pas aller à l'école.

Une ne s'en va
 Sans un bon conseil.

Glosari de l' any

1. On ne peut pas
 Faire un bon
 Sans un bon conseil
 Et un bon conseil

2. On ne peut pas
 Faire un bon
 Sans un bon conseil
 Et un bon conseil

En genre la langue de l'homme
 C'est un don de Dieu
 Et un don de Dieu

Gener

Es gener el mes nevat.
 L' aigua es gela als canterells.
 Baix les neus, tots els camins
 s' han perdut. Els teuladins
 fan son plor dalt el teulat.

Una nit vindrán gamells
 i durán per l' infantesa
 tot un món de somnis bells
 —caritat de reialesa.

I duran per les donzelles
 l' aleteig d' aubes aloses,
 un mig cloure de parpelles
 i el encant d' un pom de roses.

Una nit vindran els reis
 i durán, en abundor,
 il-lusions que son febior.

En gener la lluna és clara
 i ens dirán els reis adeul
 caminant sobre la neu.

Febrer

Ha florit ja l' argilaga
fent un ram de punja i flor.

En el cor s' obri una llaga
si del cel no baixa el plor
per mullar la Candelera.

Carnistoltes tot joliu
dança i dança i riu i riu
i en el gaudi persevera.

Passa un jove de Pierrot;
va del braç de Colombina.
Passa un jove de Charlot
tot pintat de porporina.

Carnistoltes tot joliu
dança i dança i riu i riu.

La Quaresma esgrogueïda
ve mostrant el Crist en creu.
La Quaresma beneïda
no enraona en gurumbeu.

Carnistoltes ja ha passat
i Quaresma ens ha endolat.

La Quaresma passarà...
Carnistoltes tornarà...

Març

Març marcer, mes ventoler.

Bufa el vent; dringa el cristal.
Para el vent, vent-ventoler,
i el sol llúu primaveral
raig gentil i falaguer.

Març marcer; vent de gener
Vent parat, mes carasser.

San Josep, varaflorida,
porta un tebí raig de sol
i la falla ben guarnida
de llorer i de bunyols.

Març marcer; mes de llorer.
Ix Amor amb el deler
cor-joios i tot daurat
de trobar per el carrer
la dolcesa de l' amat
que en Amor sent goig a pler.

Març marcer; Amor primer.

La donzella enamorada
porta en alt la somniada
branca verda de llorer
i en el cor alé de fe.

Març marcer, mes ventoler.

Abril

En abril
cada gota val per mil.

Cascun dia es un nou lliri;
cascuna hora que s' enfonsa
fa vessar Amor gentil.

L' aigua, al caure, fa un dolç cantic,
i romàntic,
ple d' Amor i de Passió.

Els fruiters tenen les branques
totes blanques,
perfumades per la flor.

Pasqua de Resurrecció
Creus i paumes i llorer.
Goig a pler!

San Vicent porta el miracle;
l' espectacle
dels altars en el carrer.
I San Jordi l' alegroi
ciudadá en festes d' Alcoi.
—expressió de fe cristiana...

En abril
cada xica valenciana
val per mil.

Maig

Maig florit. Mes de roselles
entre el blat daurat pel sol.
Al cel blau les oronelles
fan joguines de son vol,
i un bell cant fa el rossinyol.

Els clavells son esclatats,
sensuals, blancs i vermells.
La diada de la Mare
dels pobres Desamparats
és fermosa, bella i clara,
tota roses i clavells.

La donzella és maravel·la,
font que raja tendra Amor
D' esta clara fontanella
he tingut tast i frescor
i l' aroma de l' Amor.

Maig florit, regalimat,
per al cor enamorat
que fa via enfervorit.

Maig florit que 's punyiria
si el deler que enfonsa al pit
no fos tot de floralia.

Maig florit
per les flors ets beneit!

Juny

Flors i flors i encara flors;
nous capells i roba blanca.

Hi ha un respir a dintre els cors
puix Amor obrí la tanca
per mostrar la flor primera
de la clara Primavera.

Flors i flors i encara flors.

Fan els bronzes sa cançó.
Baix el palis i entre paumes
l' Hóstia Santa en processó.
... i el carrer de flors embauma 's
i d' incens i d' unció...

Ve l' estiu i al cel magnífic
llúu San Jaume son camí.
L' estulada fa líric
i cordial el viure, i
l' enlluerna al reflectar.

San Joan ens fa banyar
en el mar Mediterrani;
i el record ens fa plorar
per l' oblit contemporani.

Ol dolor del mar llatí;
per cobrar-te, ol gloriós mar,
lluitarem fins a la fi.

Flors i flors i encara el llau
per San Pere i per San Pau.

Juliol

Ai juliol, mes de juliol
tot daurat pel raig de sol,
refrescat pel ventijol
i exornat pel rossinyol.

Ai juliol, temps de muntanya,
de muntanya o vora mar
si calor és cosa estranya
per poder-hi estiuejar.

Ai juliol, de ciutadana,
fastuosa i exquisida
fira grossa, a on la vida
de la Pàtria valenciana
s'és mostrada i beneida.

Dúu San Jaume enarborat
el penó sangibarrat;
i l'espasa forta al puny.
Ve del lluny. València passa,
cor i verb i terra abrasa,
l'aire encen i torna al lluny.

Ai juliol ple d'harmonía
tot Amor i Poesía
baix la blava celestía:
perennal valencianía!

Agost

Aplana la basarda.
Del cel cau l'escalfor.
La jove que estiueja
li diu a son amor:
M' ofega la calor.

Ja passa l' Assumpció
deixant-nos llepolies.

Jardí es el teu balcó
guarnit de satalies.

El poble està de festes
i encen l'engraellat;
s' hi ballen dances destres
pel Sant que han festejat.

S' hi corren bous de plaça
que muquen amb furor.
Deu meu! la sang se glaça
i es fa petit el cor.

I el cor de goig se bada
al mig la nit astral
quan Ella fa besada
i els llavis son coral
pels llums de la cascada
del foc artificial.

Setembre

Va de dies, va de dies
que han fugit nostres falsies;
peró estan ja en coromull
els raimis adintre el trull.

Quan trepigen el raim
cada gota en el basiol
va prenent el colorim
tot daurat del raig de sol.

El meu cor has trepijat
i ha eixit d'ell regalimat,
esta amor que te tenia
i ha fugit com la falsia.
Deu sap si a la Primavera
tornará l'amor primera,
pura i tendra i falaguera...

... Per si pot, per si no pot,
vull gustar l'amor artera
dels teus llavis de dolçor
mel-liflua—bell xanglot
de la teua dolça amor.

Octubre

San Donis és en Ciutat
un bell jorn tot ensucrat.

Ja els infants de cara rossa
van a escola, porten bossa
i un nou llibre ben folrat.

I les tendres damiseles
cusidores, fan la vetlla
per guarnir ben be les teles
que han de durse en vindre el fret.

A muntanya es mou la rella
i obri solcs per al forment.

També tú llar estimada
m' has fet solcs adintre el cor.
Tot l' hivern la foguerada
me farà tébia escalfor.

Pels teulats anirà el vent
i, udolant, farà
la cançó del seu turment.
Mentrimentes jo en la llar
llegiré un llibre d-orσιά
filosófic i plaent.

Novembre

Ve Totsants, aniversari
companyó del Sant Rosari...

Truca el vent, de nit, la porta;
l' animeta de la morta
ha passat al llom del vent.

De la lluna solitària
va morint, com la pregària
que s' acaba, el raig d' argent.

Diu l' agueta vora el foc
una història d' esperits;
de temor els nens petits
més s' acosten vora el foc
on se torren les castanyes
baix la cendra i el caliu.

Hi ha un ensaig de cascaranyes
i l' infant a pler somriu
car perduda la temor
va fruïnt de la dolçor
i gojant de l' escalfor
de la llar.

Nit dels morts, aniversari
per ressar
les tres parts del Sant Rosari...

Desembre

En desembre el pelegrí
s' és guardat de mal camí
per temor de congelar-se.

Es el temp d' amarinar-se
i ix al célic finestral
la més clara llum astral:
nostra Dona la Puríssima.

Si hi ha neu, canteu dolcíssima
cançó pía, vesperal.
Si no 'n ni ha, jugueu, canteu
i salteu i fins balleu
per no haver-hi gens de neu.

En desembre Amor florí;
va florir dins l' establia:

En desembre es fa camí
pel Nadal i sa alegría.

Ai Nadall Coques, pastissos
i aquells cándits, vells encisos
de diada de Nadal:
la besada paternal,
l' altra tendra, maternal,
la nostrada, filial...

Fina l' any; mengem raim
i és així com envellim...

Cançons dels segadors

Cançons

Cançons dels segadors

Si és la folla qui talla l'anyada,
ja tinc ganes de segar
per cançons i cançons
que ben m'ajudin a

Vivan la folla!

Cançoner

Sega el vent, com abans el vent,
segant tota part de coll
cara i terra i terra en l'aire
i en de ma folla la folla

Vivan la folla!

Sega el vent, no t'obligues
que de ració de el blat que cast
sega el vent, no abans
i que vengues folla en ma

Vivan la folla!

Segadors, que de coll de terra
tot el blat que heu de segar
creu rem avens i història
juna seguit, el nostre cleu

Queda la folla!

Vivan la folla!

Cançó dels segadors

(Simbòltca)

A Tomás i Martí

Si és la falç qui talla espigues
ja tinc ganes de segar
les espigues forasteres
que han medrat al meu bancal.

Vixca la falç!

—

Sol ixent, companys de sega!
Acudim tots junts al tall
cara a terra i braç en l'aire
i en la ma forta la falç.

Vixca la falç!

—

Sega a presa, no 't detingues
que és rastoble el blat que cau;
sega a presa, no aponente
i ens socarre falç en má.

Vixca la falç!

—

Segadors: quan caiga en terra
tot el blat que hem de segar
cridarem davant l'Història
sens neguit, el nostre clam:

Glòria la falç!

Vixca la falç!

Cançó de la fadrina vella

Enguany, ben matí,
 me lleve gojosa;
 enguany, ben matí,
 me rente animosa;
 enguany, ben matí,
 me vist ansiosa;
 enguany, ben matí,
 me 'n ixc al jardí.

—

Me 'n ixc al jardí
 per veure si passa,
 me 'n ixc al jardí,
 l' Amor que 'm traspassa;
 me 'n ixc al jardí,
 i el cor me se lassa,
 me 'n ixc al jardí
 plorant mon destí.

—

Plorant mon destí
 que angúnia ma vida;
 plorant mon destí
 que no té florida;
 plorant mon destí
 d' Amor presentida;
 plorant mon destí
 que mai no te fi.

Que mai no té fi
 l' amarga esperança.
 que mai no té fi
 i Amor no s' atansa,
 que mai no té fi
 i el cor té recança,
 que mai no té fi
 ni veu el confi.

Ni 's veu el confi
 ni l' angel que 'l porta,
 ni 's veu el confi
 ni el raig que conforta;
 ni 's veu el confi
 i Amor jau ja morta,
 ni 's veu el confi
 al fons del meu sí.

Tornada

Al fons del meu sí
 despulla es Amor;
 la Vida és Dolor
 que amb mi fa camí.

Cançó de l' Estel

Vaig pel cel com pelegrí;
 —ai, l' ensomni perfumat—
 vaig pel cel com pelegrí
 i a l' encalç del meu Amor
 que enjamai no s' ha aturat.

—

Passen dies, passen nits;
 —ai, l' ensomni perfumat!—
 passen dies, passen nits;
 mai no alcance el meu Amor
 i em dalix el seu costat.

—

Ell és bell com un robí;
 —ai, l' ensomni perfumat!—
 ell es bell com un robí;
 bell d' esguard és mon Amor
 del que soc enamorat.

—

Son atur li demaní;
 —ai, l' ensomni perfumat!—
 son atur li demani.
 Feu reposta el meu Amor:
 —Vine a mí i serás amat.

—

Vaig pel cel com pelegrí;
 —ai, l' ensomni perfumat!—

vaig pel cel com pelegri
 i allunyat del meu Amor
 viuix per sempre comdenat.

—
 Un sojorn no té el camí;
 —ai, l'ensomni perfumat!—
 un sojorn no té el camí.
 Soc Estel desventurat;
 una Estela és mon Amor
 i soc jo d' Amor, naftrat.
 Ai l'ensomni perfumat.

Cançó del Guardabosc

Sento bondats
 quan soc al cim—de les muntanyes
 del Maesrat.
 —Penyagolosa—tronc de les serres!
 En l' aire blau
 trobe la pau
 d' aquesta Vida.
 No envege ré
 si no es l' alé
 d' augment de fé.

—

Car vora mí
 passa el falcó—i l' esparver
 i el corb soliu
 fent amenaces—de bequejar-me.
 I el cor s' asseu
 adintre meu
 preguntant a Deu
 per ma temença
 que és, aviat,
 tot humiltat.

—

En contra d' ells
 jo res no moc—quan fora fácil
 llançar un tret
 que 'ls fera caure—del cel a terra.
 Mes no; jo no,

que 'm sento bo
dalt les muntanyes.
En l'aire blau
un célic llau
porta 'm la pau.

Car vos mi
passa el talc — i l'esperar
i el cor solia
lent amencas — de pedujer-ter.
I el cor a' assar
admirer meu
pregar a Déu
per nos temença
que és aviat
sol humilitat.

En conua d'ells
jo res no moc — quan lors fàcil
llançar an l'air
que se l'aire — del cel a terra.
Mes no; jo no.

Endreça

Feu la vostra via
 pobres versos meus
 nats de l' ambrosia
 verge de les veus
 líriques del dia.

Feu vostre camí
 versos d' este llibre,
 raig primer de qui
 s' ha sentit felibre
 i ha polzat la lira.

'Neu pel món copsant
 penses i abrandant
 cors en vostra pira
 ignia d' Amor sant.

.....

No amolleu la senda
 fins trobar la tenda
 on mon cor envia
 cada nit i dia
 llaus de poesia...

On Amor hi nia
 feu la vostra via.

Ex-libris literari de Ferran Duig

Tancar un llibre no sabré,
que, quan s' acaba
un altre llibre ve.

* * *

Llibre meditatiu,
be que m' el escribiu,
Carles, amb eixa sava
ardenta,
brusenta;
sang espíritual
que retrau vostra veu paradoxal.

Camp quotidiá
que vos floriu
amb un glosar humá
i educatiu.

Ja, be ho sabeu,
vostra imatge es un riu.

Com un riu, devalleu
de vostra soletat
un poc apresurat
de tan enamorat
que vos trobeu
atravessant el camp del viure,
i el reflexar
que fa l' aigua al passar
el feu vos en escriure.

Ja, be ho sentiu
 que amb vostra veu
 nodriu
 força esperits, com un aigua de riu
 nodreix tota la flora
 de vora
 seu
 i és tot alhora,
 bellesa en el paisatge
 i una font de energia.
 Bell maridatge
 i eixemple a la valencianía.

* * *

Tancar un libre no sabré,
 no vull saber-ho mai.
 Per ací, pel final, un camí ve
 a començar, i es pert al gran Espai.

Any vintitres. En Carles Salvador
Glosador
Publica aquest llibret
Fet amb mel i vi agrenquet
=Que vol dir, dolçor d' Amor
i un mig somris per a evitar l' empalagor.

TAULA	PAGINES
Portic de Josep M. Bayarri	9
Mirant l' atzur	11
Sensació de la llum	12
En la nit, encara	12
Ritmes interiors	14
Quan mor l' Hivern	14
Don Joan a son cor envellit	15
Sensació de la paradoxa	17
Eròtiques	18
Novensament	20
Biblioteca	21
Barraques	22
Esmeragda	23
Vilatana	27
Tronada d' estiu	28
Elogi vilatá	29
Un altre elogi vilatá	31
Estances	33
GLOSARI DE L' ANY	35
Gener	37
Febrer	38
Març	39
Abril	40
Maig	41
Juny	42
Juliol	43
Agost	44
Setembre	45
Octubre	46

Novembre	47
Desembre	48
CANÇONER	49
Cançó dels segadors	51
Cançó de la fadrina vella	53
Cançó de l' Estel	55
Cançó del Guardabosc	57
Endreça	59
Ex-libris literari de Ferrán Puig	61

18	Exotiques
20	Moviment
21	Biblioteca
22	Barques
23	Esmeralda
24	Vilanova
25	Tornada d' estiu
26	Biòlog vilanès
27	La nit de l'ogil vilanès
28	Estances
29	GLOSSARI DE L' ANY
30	Gener
31	Febrer
32	Març
33	Abril
34	Maig
35	Juny
36	Juliol
37	Agost
38	Setembre
39	Octubre

OBRES DE CARLES SALVADOR:

«Pecat d' Amor», novel·la, 1915. (Agotada).

«L' Idioma Valencià a les Escoles», conferència, 1919. (Agotada)

«La Dragomana dels Deus», novel·la, 1920. (Agotada).

«L' Artista de la Valltorta», novel·la, 1921. (Agotada).

«Pro Associació Protectora de l' Ensenyança Valenciana», (follet de propaganda) 1921

«L' Angelet, la Taronja i Altres Contes», llibre per a infants, 1922.

PRÓXIM A PUBLICARSE:

«Concepte del separatisme». Obra premiada.

OBRES DE CARLES SALVADOR

«Fidel d'Amor», novel·la, 1915. (Agotada).
«L'Idioma Valencià a les Balears», con-
fències, 1919. (Agotada).
«La Tragèdia dels Dues», novel·la, 1920.
(Agotada).
«L'Artista de la Vall», novel·la, 1921.
(Agotada).

AQUEST LLIBRE FON ACABAT D' IMPRIMIR
AL TALLER TIPOGRÀFIC D' EN PERE PEÑALVER DEBÓN
DE VALENCIA, EL DIA 28 DE MARÇ
DE L' ANY
1 9 2 3

PRÒXIM A PUBLICAR-SE:

«Concepte del separatisme». Opra premiada.

2 cat Salv